

LSMU GIMNAZIJA – TARP PASAULIO PAŽANGIAUSIŲ: ĮTEIKTAS PIRMASIS LIETUVOJE LABELFRANCEDUCATION CERTIFIKATAS

Už sustiprintą prancūzų kalbos mokymą ir neeilinį dėmesį Prancūzijos kultūrai Lietuvos sveikatos mokslų universiteto (LSMU) gimnazijai įteiktas „LabelFrancEducation“ sertifikatas. Tai – pirmasis tokio tipo sertifikatas Lietuvoje ir Baltijos šalyse, liudijantis, kad mokykla atitinka pasaulinius pažangumo ir dvikalbiam ugdymui keliamus reikalavimus.

Išskirtiniu gimnazijos pasiekimu džiaugėsi LSMU rektorius, Prancūzijos garbės konsulas Kaune prof. Remigijus Žaliūnas. Rektorius – prancūzų kalbos puoselėjimo gimnazijoje idėjos pradininkas ir palaikytojas. „Esate išskirtinė, vienintelė tokia Lietuvoje mokykla. Turėti šį sertifikatą reiškia būti viena pažangiausių pasaulio mokyklų, puikiai mokančių prancūzų kalbą“, – teigė sertifikatą mokyklai įteikusi Prancūzijos ambasadorė Lietuvoje Claire Lignières-Counathe. „LabelFrancEducation“ tinklo narėmis gali tapti mokyklos, skiriančios ypatingą dėmesį prancūzų kalbai ir kultūrai – net 20 proc. mokyklos mokymo programos privalo sudaryti prancūzų kalba vykstančios pamokos. Sunkiausiai Lietuvoje įgyvendinamas pagrindinis organizacijos reikalavimas – mokykloje turi dirbti bent du mokytojai, ku-

riems prancūzų kalba yra gimtoji. LSMU gimnazija šiam reikalavimui skyrė daug dėmesio – jau kelerius metus čia dirba nuolat auganti prancūzų pedagogų komanda. Tai padeda didinti prancūzų kalbą mokyti norinčių mokinių skaičių. Gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys teigia, kad daugiakalbystė netolimoje ateityje bus labai svarbi – šiandien jau nepakanka puikiai mokėti vieną užsienio kalbą, nes darbo rinkoje teks konkuruoti su europiečiais, laisvai kalbančiais keliomis kalbomis. „Dvikalbis mokymas yra didelė prabanga ir nemenka finansinė našta gimnazijai, bet, suvokdami laikmečio iššūkius, investuojame į savo vaikų ateitį“, – teigė direktorius ir dėkojo bendruomenei už darbą siekiant bendro tikslo. „LabelFrancEducation“ – Prancūzijos Europos ir užsienio reikalų ministerijos išduodamas sertifikatas.

Gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys, Prancūzijos ambasadorė Lietuvoje Claire Lignières-Counathe, LSMU rektorius, Prancūzijos garbės konsulas Kaune prof. Remigijus Žaliūnas.

Programą įgyvendina AEFE, ministerijai pavaldi agentūra, veikianti nuo 2012 metų. Per septynerius veiklos

metus agentūros koordinuojamų *LabelFrancEducation* mokyklų tinklas išsiplėtė į 53 pasaulio šalis ir šiuo

metu apėmė 91 mokyklą, 285 klases ir net 110 000 mokinių.
Kauno.diena.lt inf.

CHORŲ KARAI – SAVO PASIRINKTOMIS DAINOMIS NORIME PADĖKOTI TĖVYNEI IR GIMNAZIJAI

Kiekvienais metais LSMU gimnazijoje vyksta unikalus renginys, skirtas Kovo 11-ajai paminėti, – Chorų karai. Mes labai džiaugiamės bei didžiuojamės turėdami tokią galimybę pasirinktomis dainomis padėkoti savo mokyklai bei tėvynei. Nors ir šiais metais chorų karų metu skambėjo ne tik patriotinės dainos, nereikėtų pamiršti šio renginio pagrindinio tikslo bei minties. Šis renginys vyksta ne tik tarp dviejų svarbiausių Lietuvai datų, bet taip pat sutampa su viena mūsų mokyklai labai svarbia švente. Būtent kovo 6 d. – LSMU gimnazijos gimtadienis. Dėl to šis renginys tampa dar svarbesnis.

6 klasių choro „Nemirtingi“ generolo Jokūbo Vyborno vadovaujamas choras atliko Marijono Mikutavičiaus dainą „Nemirtingi“. Šeštokai pasirodymo pradžioje visiems parodė savo kovingą dvasią, tačiau baigiantis dainai neleido pamiršti, kad jie taip pat yra ir labai linksmi bei žaismingi LSMUG mokiniai. Šiais metais užėmė IV vietą.

II g. klasių choras „Juoda orchidėja“ kartu su generolu Viliumi Žekoniū priminė mums šio renginio prasmę ir parodė savo patriotiškumą atlikdami grupės „Naktinės Personos“ dainą „Saulės kraujas“. Savo karingu ir įspūdingu pasirodymu užtikrintai iškovojo I vietą! Ši daina buvo vienintelė patriotinė daina, šiais metais skambėjusi chorų karuose.

Dar vienas svarbus per šiuos chorų karus įvykis buvo Prancūzijos ambasadorės Claire Lignières-Counathe apsilankymas, kurio metu ji LSMU gimnazijai įteikė *LabelFrancEducation* sertifikatą.

Tai – pirmasis tokio tipo sertifikatas Lietuvoje ir Baltijos šalyse, liudijantis, kad mokykla atitinka pasaulinius pažangumo ir dvikalbiam ugdymui keliamus reikalavimus. Prieš pradedant konkursą LSMU gimnazijos

ansamblis „Ave musica“, vadovaujamas muzikos mokytojos Giedrės Druskiienės, ambasadorei padovanojo prancūzų atlikėjos Barbaros Pravi dainą „Pas Grandir“.

SVARBIAU UŽ TIESĄ IR LAISVĘ PAAUKOTI NE GYVYBĘ, O VISĄ GYVENIMĄ... PARTIZANŲ ŠŪVIŲ AIDAI

Praėjus 2018 metams, kai visa Lietuva šventė Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmetį, kurio garbei ir LSMU gimnazija 2017–2018 m. m. buvo įvardijusi šimtmečio metais, šiame taip pat nepamiršome šios mūsų istorijai ir šaliai svarbios datos. Ją prisiminėme šiek tiek kitaip – nepamiršome 1949 m. Vasario 16-osios, kurios metu LLKS Tarybos posėdyje priimta Deklaracija, pasirašyta aštuonių posėdžio dalyvių, partizanų, sudarė teisinį ir politinį Lietuvos ginkluotojo pasipriešinimo pagrindą bei jau nepriklausomoje Lietuvoje buvo pripažinta kaip teisinis dokumentas, užtikrinęs Lietuvos tęstinumą.

Visą savaitę prieš Vasario 16-ąją gimnazijoje veikė ne vien paroda, skirta partizanams, bei plevėsavu 12-os metų vėliava, bet ir buvo organizuojamas renginių ciklas, skirtas šioms datoms paminėti. Vasario 12 d. I–III g. klasių mokiniai dalyvavo susitikime su Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos mokslo darbuotoju, Lietuvos partizanų istorijos rekonstruktoriumi dr. Dariumi Juodžiu, kuris pas mokinius atvyko su tradicine partizano uniforma, o savo pranešimo metu kvietė susipažinti su partizanų gyvenimo būdu bei atskleidė mokiniams dar nežinomus faktus apie šių istorijos didvyrių kasdienybę.

Gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys prisiėmė didelę atsakomybę ir vedė net 3 netradicines pamokas gimnazijos 5, 6–7 ir 8 klasių mokiniams. Su jauniausiais mūsų gimnazijos mokiniais direktorius diskutavo apie 1918 m. Vasario 16 d. Nepriklausomybės akto pasirašymo svarbą bei žmoniu, kurie buvo to akto pasirašymo iniciatoriai, didžiulį

indėlį į tolimesnės, modernios Lietuvos kūrimą. 6–8 kl. mokiniai liko sužavėti dar iki tol negirdėtais pasakojimais apie 1949 m. Deklaraciją ir ją pasirašiusius partizanus, kurie, direktoriaus teigimu, dauguma buvo mokytojai, savo gyvenimą aukoję ne vien švietimui, Lietuvai, bet ir tautiškumui puoselėti, taip tapdami didžiausia grėsme sovietiniam režimui. Dėkojame mokytojai Giedrei Druskienei bei mišriam 8, I–III g. klasių chorui „Ave musica“, kurie direktoriaus pasakojimus papildė dainuodami partizanų dainas. Kalbėdami apie dainas, negalime pamiršti ir kito, netradicinio, LSMU gimnazijos (LSMUG) Mokinių tarybos (MT) ir muzikos mokytojos Giedrės Druskiinės bei tikybos mokytojo Mantvydo Randžio inicijuoto renginio „Partizanų šūvių aidais“. Vasario 15 vakarą, tarp dar nedingstančių apmąstymų po abiturientų šimtadienio ir Lietuvos valstybės atkūrimo šventės laukimo, gimnazijos bendruomenė susirinko į Kauno menininkų namus, kur po

raudonai šviečiančių sietynu jiems akustines partizanų dainas atliko bei partizanų poeziją deklamavo, prisiminimus skaitė LSMUG MT nariai ir kiti gimnazistai. Koncertas prasidėjo Dainavos apygardos vado Liongino Baliukevičiaus-Dzūko žodžiais: „Mes neturime jokių gražbylyščių, nekalbame jokių sentimentų, esame sušiurkštėję kaip ir mūsų gyvenimas ir vis tik laimingi.“ Viena pagrindinių renginio organizatorių, LSMUG MT narė, III g. kl. mokinė Rūta Cyrolytė susirinkusiems linkėjo kasdienybėje nepamesti savo laimės, o stiprybės semtis iš partizanų pavyzdžio. Koncerte pasirodė 5, 6–7 ir II g. klasių „Ave musica“ ansambliai, 6 kl. mokinių trio bei septyni solistai. Koncertą užbaigė bendra daina „Dievas davė“, kuri gimnazijos bendruomenės narių širdis užkariavo dar 2018 metais, kai ją „Chorų karuose“ atliko mūsų abiturientai.

Visą renginių ciklą, skirtą Vasario 16-osioms paminėti, užbaigėme atsieliepdami į Mokinių tarybos kvietimą šeštadienį dalyvauti Jaunimo eisenoje, kurios metu, po LSMU gimnazijos vėliava stojo mokiniai bei jų tėvai, mokytojai!

Džiugu, jog galime būti bei esame kartu ir turime teisę puoselėti tai, kas mums visiems svarbu, nes, kaip rašė Partizanų vadas Balys Vaičėnas (Lordas / Pavasaris / Liubartas), – „Svarbiau už tiesą ir laisvę paaugoti ne gyvybę, o visą gyvenimą“...

Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja Sandra Gaučiūtė, LSMUG MT narė, III g. kl. mokinė Rūta Cyrolytė

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos mokslo darbuotojas, Lietuvos partizanų istorijos rekonstruktorius dr. Darius Juodis.

Giedrės Druskiinės ir tikybos mokytojo Mantvydo Randžio inicijuoto renginio „Partizanų šūvių aidais“ akimirkos.

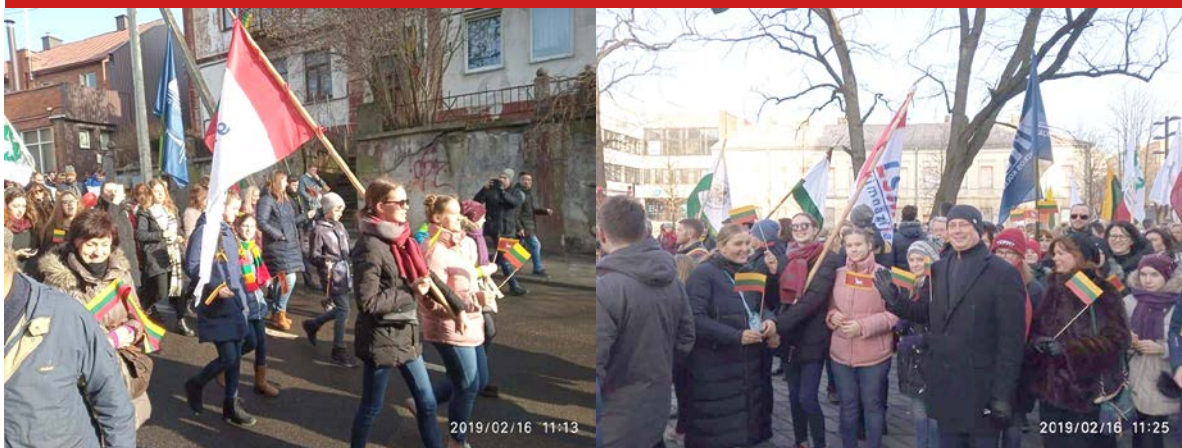

8 A klasės choras „Kauno stogai“ ir jo generolė Liepa Vyšniauskaitė atliko Egidijaus Sipavičiaus dainą „Senieji Vilniaus stogai“. Puikus, jaunatviškas ir energingas pasirodymas salėje nepaliko abejingu. Jų nuotaika bei skleidžiama energija pakerėjo visus, net ir komisijos narius. Todėl 8 A klasės choras iškovojo I vietą.

Inga Švedienė – ne tik III g. klasių kuratorė, bet ir jų choro „Dideli nykštukai“ generolė. Šiais metais 11-tokai padovanojo smagų ir žaismingą pasirodymą ir atliko Laimio Vilkončiaus dainą „Dideli nykštukai“. Komisijos sprendimu, šis choras savo kategorijoje užėmė II vietą.

VASARIO 16-OSIOS RENGINIAI

Jaunimo eisenoje, skirtoje Vasario 16-ajai, po LSMU gimnazijos vėliava stojo mokytojai, mokiniai ir jų tėvai!

KARTU PILDOME GIMNAZIJOS ŠEŠTŲ METŲ ISTORIJĄ

Dažnai sakoma, jog mokiniai baigdami mokyklą pasineria į pačią įspūdingiausią savo gyvenimo kelionę, tačiau aš nuoširdžiai tikiu, jog jau pastaruosius šešerius metus keliavau – ne vien buvau ruošiamas ir ruošiausi gyvenimui, bet gyvenau... Išmokau suteikti vertę sąvokoms, žodžiams, priesaikoms, kūriniams, moralei reputacijai, juoktis iš klaidų, o vėliau jas ištaisyti, tikėti savimi ir galima savo sėkme. Visai tai įvyko čia, LSMU gimnazijoje, kurios duris veriu jau šeštus metus. Pirmą kartą pro jas įėjau būdama septintoje, o kada išėsiu – atsakyti negaliu.

Justė Juškaitė, Vytautė Laurinavičiūtė, Greta Dobožinskaitė, Nojus Kumpauskas – Meninio skaitymo konkurso gimnazijoje nugalėtojai.

Rugsėjo 1-oji. Susijaudinusių mokinių akių žibėjimas, noras surasti pažįstamus veidus, bet taip pat ir siekis pasisveikinti su kitais. Visos mokslo metų pradžios šventės vienaip ar kitaip panašios, tačiau ši kitokia, o ypač jausmų prasme. Čia žengiau pasitikėdama savimi, nors rankos ir drebėjo, kilo jaudulys. Atmintis. Būtent taip prisiminsiu šią dieną dar ilgai – tuos besišypsiančius veidus, gėlių jūrą, besijuokiančias mokytojų akis. Prisiminsiu ir didžiulį siekį bei norą prisidėti prie lietuviškos išsaugojimo. Sausio 13-oji, Vasario 16-oji, Kovo 11-oji. Kiekvienais metais prisimenamos istorinės akimirkos verčia net ir jauniausius suklusti, bandyti suvokti, kaip viskas atrodė ir ką jautė tie, kurie ėjo ginti mūsų Tėvynės, ką jautė ėjusiųjų artimieji. Čia pilietiškas yra gyvas ir visa apimantis. Kadangi mums – kaip Lietuvos piliečiams – rūpi tautos patriotiškumas, mes stengiamės

neleisti tam norui tiesiog būti ir sulig kiekviena valstybės švente skiepijame jį vis giliau vieni kitiems. Beveik šešerius metus gimnazijoje trukusi kelionė tikslo link netrukus baigsis. Įvykusi Šimtadienio šventė, paskutinis skaitovų konkursas, praėjusios gražiausios metų šventės, suskaičiuotos likusios pamokos iki paskutinio skambučio liudija viso pabaigą. Kažin, ar galima pasiruošti ateities netikėtumams, kažin, ar iš anksto galima užsigrūdinti nuo dar neįvykusių pavojų arba pradėti džiaugtis asmeninėmis pergalėmis, kurios dar neįvyko. Tačiau tikrai galima džiaugtis šia akimirka ir šia diena, nes tik dėka tų, kurie prisidėjo prie gimnazijos kūrimo, šiandien mes esame čia. Vieni jau atrado save, o kiti vis dar stengiasi savo buvimą įprasminti ieškodami atsakymų į dar neatsakytus klausimus. Tačiau būtent tokiu būdu visi kartu pildome sėkmingą gimnazijos pirmą

šešerių metų istoriją. Nors ji, palyginus su Lietuvos šimtmečiu, neilga, tačiau tikrai brangi ir neįkainojama.

Justė Juškaitė IV g. A

NAKTINIS PĖSČIŲJŲ ŽYGIS „TAURIEČIAI“: #K11 KITAIP!

Nesuklysiu sakydama, jog neseniai praėjusios Kovo 8-osios vakarą buvo apstu pasirinkimų, ką veikti: vieni ėjo į Moters dienos progą vykusius koncertus, kiti liko namuose, nes už lango siautė stiprūs vėjai ir lietus. Mes, LSMU gimnazijos mokiniai, jų tėvai ir mokytojai, pasirinkome naktinį pėsčiųjų žygį partizanų takais „Tauriečiai“, kuris vyko Zapyškio seniūnijos teritorijoje ir buvo skirtas artėjančiai Kovo 11-ajai paminėti.

Naktiepiečiai žygio metu.

Jau trečius metus iš eilės į neformaliojo švietimo skyriaus vedėjos Sandros Gaučiūtės kvietimą dalyvauti žygyje atsiliėpė būrys mūsų bendruomenės narių. Nors dalyvaujančių skaičius kasmet vis didėja, tačiau šį kartą nustebome dėl itin didelio susidomėjimo – šį kartą po gimnazijos vėliava, kurią viso žygio metu nešė Mokinių tarybos prezidentas Martynas Tapauskas, miškais bei keliais ėjo net 40 žmonių! Didžioji dalis iš mūsų žygio starto vietą atvyko autobusiuku, kuriame skambėjo juokas ir dainos – neišsigandome nei lietaus, nei stipraus vėjo, kuris, tiesa, vos prasidėjus žygiui, dingso, o pragiedrėjus dangui – pasirodė ir neįtikėtinais žvaigždėtus dangus, kurio nematyti mieste. Šalia Zapyškio mokyklos, žygio starto vietoje, susitikome ir kitų gimnazijų žygeivius ir, paskelbus startą, pradėjome savo žygį! Šio žygio „veteranų“ pastebėjimu, žmonių šiais metais dalyvavo gerokai mažiau nei ankstesniais metais, bet tai mus privertė jaustis tik geriau ir labiau

pasitikėti savimi, nes nepabūgome prastų oro sąlygų. Žygiuotojai mėgavosi kaip visada skania „kareiviška“ koše, kurią dalino žygio savanoriai bei Šaulių sąjungos nariai, žvaigždėtu dangumi, lietuviškomis dainomis ir, svarbiausia, vieni kitų kompanija.

Tiesa, pamiršau paminėti, jog gimnazijos mokiniai, tėvai ir mokytojai rinkosi dvi distancijas: 7 iš 40 dalyvavusiųjų įveikė 16 kilometrų distanciją, o visi likusieji – nepabūgo ir 27 kilometrų distancijos, kurią įveikė maždaug 3 valandą ryto.

Ar pavargome? Taip. Ar distancija pasirodė ganėtinai ilga? Taip. Ar kitą dieną jautėme skaudančias kojas? Taip. Ar buvo smagu ir kitais metais žygiuosime vėl? 4-asis TIKRAI TAIP! Tikiu, jog kitais metais po LSMUG vėliava žygiuos dar daugiau žmonių, kurie ne tik nuspręs Lietuvos valstybei ir mums svarbias šventes paminėti šiek tiek kitaip, bet ir išbandyti save!

Iki pasimatymo!

III g. klasės mokinė, LSMUG MT narė Rūta Cyrolytė

Jauniausias choras, pasirodęs šį vakarą, buvo 5 klasių choras „Jūros vaikai“. Jie atliko Lino Adomaičio dainą „Vandenynai“. Jų generolė Agnietė Varnaitė. Penktokų pasirodymas visus sužavėjo ne tik daina, jos atlikimu, bet ir scenine išvaizda. Jiems abejinga neliko ir komisija. 5 klasių konkurse iškovojo II vietą!

KAS, JEI NE MES?

Kovo 6 d. LSMU gimnazija šventė savo 6-erių metų gimtadienį. Tikriausiai sutiksite su mumis, jog mokykla negali sėkmingai egzistuoti be stiprios bendruomenės (mokytojai, mokiniai, tėvai), o mes ją iš tiesų galime didžiuotis: norinti augti, tobulėti, siekianti, ambicinga, aktyvi, kūrybiška. Viena iš mūsų bendruomenės aktyviausių sudedamųjų dalių – LSMUG Mokinių taryba, kuri skaičiuoja jau penktuosius savo gyvavimo metus ir žengia koją kojon tiek su mokiniais, tiek su mokytojais, tiek su administracija.

Galime didžiuotis, jog per šiuos metus Mokinių tarybos nariai į gimnaziją atnešė ištis daug naujų, įsimintinų akimirų, renginių, pokalbių bei diskusijų, o šiuos mokslo metus pradėjo žadėdami jų dar daugiau. Judėjimą į priekį įrodo ir tai, jog kiekvienais metais vis daugiau ir daugiau mokinių nori prisijungti prie mūsų. Nepasididžiudami priminsime ir tai, jog praėjusiais metais buvome pakviesti pristatyti savo veiklą į vieną iš „LITEXPO“ parodų rūmuose vykusių renginių, nes, Lietuvos moksleivių sąjungos nuomone, buvome ir esame vieni iš aktyviausių mokinių savivaldų Lietuvoje.

Kur mūsų sėkmės paslaptis? Stengiamės išklausti vieni kitus, nes bendradarbiavimas, pagarba vienas kitam, savo nuomonės išsakymas ir kitų išklausa – tai vienos labiausiai vertinamų ir akcentuojamų Mokinių tarybos vertybių, nes tik kartu galime nuveikti labai

daug! Žinoma, visa tai neatsiranda iš karto...

Norėdami tapti vieninga, didele, darbia komanda nuėjome ilgą kelią – ne vien mokomės, dirbame kartu, bet ir kartas nuo karto pramogaujame. Galimybę dar daugiau laiko praleisti kartu mums jau kelerius metus iš eilės suteikia ir išvažiuojamieji Mokinių tarybos narių mokymai, kuriuose įvairūs lektoriai suteikia mums ištis daug žinių bei negaili patarimų, kad taptume tikra komanda ir nuveiktume dar daugiau! Visų šaunių žmonių pagalba: lektorių, Mokinių tarybos veiklą koordinuojančios Sandros Gaučiūtės, komitetų koordinatorių, tarybos prezidento Martyno Taparausko bei kiekvieno nario pastangomis gimsta nuostabios idėjos, vėliau virstančios realybe, – „Naktis mokykloje“, tarpininkiniai bei neformalioje aplinkoje, kartu su gimnazijos alumnais, organizuojami protų mūšiai, susiti-

kimai ir diskusijos su kitais jaunais žmonėmis, 5 ir 1 g. kl. mokinių krikštynos, 1949 m. Vasario 16 d. LLKS Tarybos priimtoms Deklaracijos 70-ėčiui paminėti, skirtas akustinis koncertas „Partizanų šūvių aidais“, kuris vyko Kauno menininkų namuose ir kiti renginiai. Vien šiais mokslo metais inicijavome akcijas: „Solidarumo begimas“, „Pyragų diena“, „Penktadienis – KITAIP“, „Pasipuošk Lietuva“, „#nenurašykopalaišyk“. Jau 4 metus iš eilės bandome įdiegti susitikimų su seniūnais modelį, apskritojo stalo diskusijas, kurių metu kiekviena klasė turi galimybę išsakyti jiems rūpimus klausimus, problemas, idėjas. Vertingomis tampa ir diskusijos su administracija, kurių metu taip pat gimsta mokiniams svarbios iniciatyvos, viena iš jų, kuri jau tuoj virst tikrove, – LSMU gimnazijos džemperiai, apklausos, kuriomis kviečiame išsakyti savo nuomonę apie LSMUG MT veiklą, valgyklą ir

LSMUG Mokinių taryba ir kuratorė Sandra Gaučiūtė.

neformalųjį švietimą. Nepamirškime ir tradicinių gimnazijos renginių ir akcijų – tikriausiai neįvardintume nė vieno renginio, kuriame mūsų Mokinių tarybos nariai netapo vedėjais ar pagrindiniais pagalbininkais. Didžiuojamės ir džiaugiamės tuo, jog galime būti ne vien tais, kurie klausia, ką man davė gimnazija, bet ir patys jai duoti kuo daugiau, kurti ją tokia, kokią matome mes, mokiniai, nes kas, jei ne mes patys, ir būsimie

tie, kurie inicijuos pokyčius bei kurs geresnę aplinką gimnazijoje ir už jos ribų. Šiuo metu taip pat nesnaudžiame, nes ruošiamės kovo 20 dieną vyksiančiai LAIMĖS dienai. Kaip visada tikimės aktyvaus mokinių, dėl kurių bei kuriems ir egzistuoja mokinių savivalda, savanoriško įsitraukimo ir dalyvavimo mūsų veiklose. Palinkėkite mums sėkmės!

Augustė Makštelytė, II g. kl. mokinė, LSMUG MT narė

Mokinių taryba 2018-2019 m.m.

FotoSpektras

Dailės pamokoje sukurti olandų ir mūsų mokinių autoportretai.

MAINŲ PROGRAMA SU OLANDIJOS DORENWEERD COLLEGE MOKINIAIS

Sausio 28 – vasario 1 dienomis gimnazijoje galėjome pastebėti daug nematytų veidų. Tai buvo pirmą kartą vykdomų mainų su Olandija dalyviai, Dorenweerd college mokiniai bei mokytojai. Net 40 mūsų gimnazijos mokinių šeimų priėmė paviešėti olandus!

Mokiniai tikrai neleido laiko beprasmiškai. Kaip ir visi mainų projektai, šis yra labai svarbus gimnazijai, dėl to labai stengiasi, jog svečiai praleistų laiką kuo naudingiau ir kelionė į Lietuvą ilgai išliktų jų atmintyje. Savaitė prasidėjo nuo produktyvios veiklos LSMU gimnazijoje. Pirmoji, atvykimo, diena buvo skirta susipažinti su mokiniais, kurie priėmė pagyventi savo šeimose. Antrą dieną svečiams buvo pristatyta LSMU gimnazija – pirmą dienos pusę praleido stebėdami įvairių dalykų pamokas bei patys dalyvaudami dailės ir technologijų užsiėmimuose. Dailės pamokose sukurtus olandų darbus visi galėjo pamatyti iškabinčius I aukšto fojė. Vėliau tiek mūsų gimnazijos, tiek atvykę mokiniai ir mokytojai dalyvavo Dorenweerd college pristatyme bei turėjo galimybę diskusijų metu geriau pažinti vieni kitus. Trečioji diena prasidėjo LSMU MA

Farmacijos fakultete. Iš pradžių mokiniams buvo pristatytas Lietuvos sveikatos mokslų universitetas, pateikta daugiau informacijos apie medicinos studijas. Vėliau visi galėjo dalyvauti seminaruose, tyrimuose ir praktiniuose užsiėmimuose, susijusiuose su farmacija. Diena pasibaigė VDU teatro Mažojoje salėje, kur visi mainuose dalyvaujantys moksleiviai, suskirstyti į mišrias komandas, išbandė savo jėgas Protų mūšyje. Ketvirtoji diena buvo taip pat produktyvi. Olandai galėjo susipažinti, kokia yra projekto „Kaunas – Europos kultūros sostinė 2022“ reikšmė. Svečiai klausėsi paskaitos apie šį projektą, išgirdo apie jo tikslus bei siekius ir galėjo užduoti klausimų. Po to, ekskursijos po Kauną metu, pamatė Karininkų ramovę, Tautos namus, Sobotą ir pasiekė TEMPO erdvę, kuri yra kita „Kaunas 2022“ projekto darbo vieta. TEMPO erdvėje vyko kūrybinės dirbtuvės, kurių metu olandai galvojo, ką, kaip už-

„Balandžio mėnesį LSMU gimnazijos mokinių bei mokytojų laukia viešnagė Olandijoje!“

sieniečiai, galėtų pasiūlyti Kauno miestui. Šios dienos vakaras buvo paskutinis – atsisveikinimo vakaras, taigi, jį praleidome visi drauge žaisdami boulingą. Paskutinė diena buvo pilna emocijų. Iš pradžių, kol gėrėme arbatą, valgėme bandeles, žaidėme krepšinio karavaną bei šokome lietuvių liaudies šokius, emocijos buvo teigiamos, tačiau galiausiai atėjo metas su liūdesiu palydėti draugais tapusius olandus į autobusą ir palinkėti jiems geros kelionės namo. Bet nėra čia ko nusiminti, nes nuotykių dar visai nesibaigia! Balandžio mėnesį LSMU gimnazijos mokinių bei mokytojų laukia viešnagė Olandijoje!

Gabrielė Čivinskaitė, I g. A

JAU PENKERI METAI ESAME LAUKIAMI JUNGTYNĖSE AMERIKOS VALSTIJOSE

Vasario mėnuo LSMU gimnazijos mokiniams bei mokytojams išskirtinis tuo, kad jau penkeri metai šiuo metų laiku esame laukiami Jungtinėse Amerikos Valstijose, Tenesio valstijoje Nešvilyje įsikūrusioje *Montgomery Bell Academy* bei šiais metais prie mūsų draugystės prisijungusioje *St. Cecilija Academy*. Vasario 8–16 d. 10 LSMU gimnazijos moksleivių bei juos lydintys mokytojai Aušra Budrienė, Kęstutis Budrevičius, Benjamin Speelman bei LSMU projektų vadovė Ingrida Krasauskienė vėl buvo pakviesti aplankyti šias nuostabias mokyklas.

Šis pasakojimas – tai įspūdingai, pamatyti Lietuvos mokytojų akimis. Tai, ką teko patirti, pajusti ir ko pasimokyti.

Tai, kad esame čia laukiami, pajutome vos įžengę į mokyklas. Draugiški veidai, šiltos šypsenos ir nuoširdūs rūpestis bei susidomėjimas mumis ir mūsų Lietuvos istorija.

Montgomery Bell Academy – mokykla, kurioje mokosi vien berniukai. Įkurta 1867 metais MBA yra seniausia privati mokykla Tenesio valstijoje. Šiuo metu 7–12 klasėse mokosi 770 vaikinių. Įspūdingo dydžio ir nepaprasto grožio mokykla. Atvykus pasitinka įspūdingos erdvės tiek lauke, tiek mokyklos koridoriuose bei klasėse. Pagrindinė mokyklos misija nusakoma trimis žodžiais: Džentelmenas. Mokslininkas. Atletas (*Gentleman. Scholar. Athlete.*). Kilni, bet sudėtinga misija. Tačiau visa mokyklos veikla, visa aplinka yra sutelktos visapusiškai ugdyti jaunuolius.

Pradėkime nuo pradžios. Džentelmenas. Viena iš MBA siekiamybių – suformuoti pačias svarbiausias žmogiškasias savybes – empatiją, atsparumą, sąžiningumą, drąsą, integralumą, garbę bei nuolankumą. Gražūs žodžiai? Ne tik tai. Įėjus į mokyklą iš karto pajunti tą ypatingą pagarbos bei ramybės aurą, atrodo, kad tai vieta, kur viskas aišku, kiekvienas žino savo pareigas ir atsakomybes. Pirmas dalykas, krentantis į akis, – tai pagarbą mokytojų ir mokiniiui. „Yes sir, Yes madam, Mr. Russel, Mrs...“ taip kreipiamasi į mokytoją. „Gentlemen“ – taip kreipiamasi į mokinius. Galite ginčytis, kad tai skamba šalta, oficialiai, gal ir nedraugiškai. Tikrai ne. Dalyvaujant ir stebint pamokose – tai skamba šiltai ir pagarbiai. Mokytojas pamokoje – dėmesio ir pagarbos objektas. Tačiau šalia jo labai aktyvūs ir žingeidūs mokiniai, besistengiantys aktyviai dalyvauti bet kokioje pamokos veikloje. Mokėjimas gerbti ir klausyti šioje mokykloje natūralūs dalykai. Mokslininkas. Pasiruošęs būsimiems iššūkiams bei atsirandančioms galimybėms. Išmokyti mokytis ir suteikti tam puikias galimybes. Kaip ir visose JAV mokyklose pamokos trukmė – 50 minučių. Tačiau jos praskrieja akimirksniu, nes nė viena minutė nešvaistoma veltui. Teko stebėti tiek anglų kalbos, tiek literatūros pamokas. Jaunieji džentelmenai tikrai sugeba nagrinėti sakinių dalimis ar diskutuoti apie modernizmo epochos privalumus, modernizmo poezijos bruožus. Galbūt didžiausias privalumas – klasių dydis. Didžiausia grupė, kurią teko stebėti pamokoje, – 17 mokinių. Vienas svarbiausių erdvių kiekvienoje švietimo institucijoje – biblioteka. MBA biblioteka erdvi, moderni. Visa biblioteka padalinta į dvi zonas – zona grupiniam darbui ir tyloji zona, kurioje ateinama dirbti susikaupus. Moksleiviai, beje, turi ir uždarus studijų kambarius, studijų zonas.

Bibliotekoje dirba du žmonės, tačiau nuostabi tradicija – po du savanoriai tėvus (dažniausiai tai, aišku, būna mamytės) atvyksta kiekvieną dieną ir padeda darbuotis bibliotekoje. Didžiausias bibliotekos pasididžiavimas yra elektroninėje erdvėje sukurti bibliotekos fon-

Informacija lentoje apie besilankančius lietuvius St. Cecilijos mokykloje.

Montgomery Bell Academy.

Anglų k. kabinetas MBA.

dai, kur moksleiviai randa kiekvieno dalyko aprašus, reikalavimus, rekomenduojamą literatūrą. Klausite, kas gi padaro šį milžinišką darbą? Ta pati bibliotekos darbuotoja. Ir labai tuo didžiuojasi. Nes mato ir jaučia savo darbo reikalingumą ir vertę.

Išėjus iš bibliotekos galima klajoti po visą mokyklos miestelį ir atrasti nuostabias muzikos klases, choro klasę, dailės centrus, šokio, teatro sales. Taip, džentelmenai gauna visapusišką išsilavinimą.

Muzikos klasės Montgomery Bell Academy.

Visapusiškai išsilavinęs žmogus, kurio sveikame kūne – sveika siela. Mokyklos misijoje parašyta, kad berniukai čia išsiugdo viską, ko reikia bet kokioms kliūtims įveikti. MBA neformalaus ugdymo programą įvairovė (daugiau nei 60 įvairių būrelių) skatina siekti puikaus fizinio pasirengimo (mokykloje nuostabi sportinė bazė, galimybė dalyvauti 16 sporto šakų), išmoko komandinio darbo ir sveikos konkurencijos. Nepaprasta sportinė bazė. Mūsų pamatyti keturi skirtingų sporto šakų stadionai, teniso centras bei šaudykla pritrėkė savo dydžiu bei profesionalumu.

Išalkę moksleiviai renkasi įspūdingame valgomajame. Beje, maistas jiems įskaičiuotas į mokslo kainą, o pasirinkimas stulbinantis – nuo užkandžių, salotų, mėsos patiekalų iki šviežių kepagų picų bei vaisių ir įvairių desertų, ledų.

Nuostabi diena nuostabioje mokykloje prabėga akimirksniu. Beje, pamokos čia trunka kasdien nuo 8 iki 15 valandos.

Kaip ir kitoje gatvės pusėje įsikūrusioje **St. Cecilijos katalikiškoje mokykloje**, kurioje mokosi tik mergaitės. Mokykla daug kuklesnė, tačiau ne mažiau jauki, draugiška. Joje dirba labai profesionalūs, savo darbu besimėgaujantys mokytojai.

Tai taip pat labai graži ir seną istoriją turinti mokykla. Ji įkurta 1860 metais ir priklauso Dominikonų vienuolių, šv. Cecilijos kongregacijai. Šiuo metu mokyklai vadovauja sesuo Anna Laura, O. P. Ir galbūt šiek tiek keista, kai matematikos, chemijos, istorijos ar kitų paskamamai sunkių dalykų moko besišypsiančios seserys vienuolės.

Kiekviena pamoka pradedama malda. Iš pradžių gal ir keista, tačiau vėliau suvoki, kad tai nėra vien tik tuščias žodžių kartojimas. Įsiklausius pajuntama, kad kiekvienas, stovintis tuo metu klasėje, nors ir tyliai išsako ir savo lūkesčius, ir savo viltis.

Šiuo metu šioje mokykloje mokosi apie 200 mergaičių. Nepaprastas jausmas sėdėti klasėje, kur vien mergaitės. Paslaptinga ramybė, labai gera atmosfera ir stipriai jaučiamas tarpusavio palaikymas bei artimas ryšys su mokytojais. Mokykla labai jauki. Daugelis erdvių, pavyzdžiui, biblioteka, dvelkia istorija.

Jos erdvės puikiai išnaudojamos. Čia vyksta ne tik kai kurios pamokos, bet ir rytiniai mokytojų susitikimai su mergaitėmis, angliškai vadinami *advisories*. Kiekvienas mokytojas kuruoja maždaug 7 mokines, su kuriomis susitinka kiekvieną dieną – nuo 8.00 iki 8.15 val. Tuo metu sprendžiamos įvairios problemos, kalbama, švenčiama, kuriama.

Pirmadieniais ir trečiadieniais bibliotekoje gyvena terapinis triušis Valerian. Jei kažkam tą dieną sunku, tereikia ateiti su juo pažaisiti. O jaukios šviesios klasės ne tik aprūpintos visa reikalinga įranga, bet ir kupinos nuoširdaus jaunų merginų klegesio.

► 6 p.

Viena iš meno / dailės klasių MBA.

MBA valgyto salė, kurioje vyksta ir įvairūs renginiai.

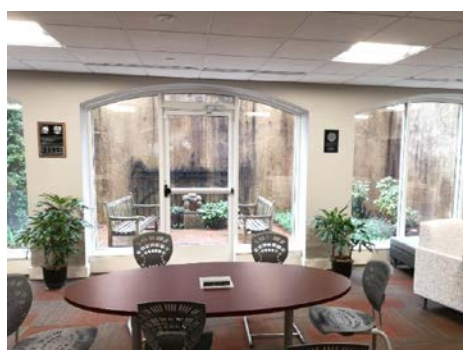
St. Cecilijos katalikiška mergaičių mokykla.

Anglų k mokytoja A. Budrienė ir St. Cecilijos direktorė sesuo Anna Laura, O. P.

MBA biblioteka. Viršuje įrengtos klasės, apačioje – fondai bei skaitymo erdvės.

Individualaus mokymosi erdvės MBA bibliotekoje.

Lietuvių svečių priėmimas St. Cecilijos mokyklos mokytojų kambaryje.

JAU PENKERI METAI ESAME LAUKIAMI JUNG TINĖSE AMERIKOS VALSTIJOSE

St. Cecelijos mokyklos biblioteka.

Erdvė bibliotekoje, kur vyksta religijos pamokos.

Terapinis triušis Valerian, kurį visi vadina Larry.

Istorijos pamoka St. Cecelijos mokykloje.

O jei kas pavargo sėdėti, pamokos metu yra vieta dirbti atsistojus.

Būsimas menų ir šokio centras.

Lietuviškas kampelis mokytojo Emmet Russel klasėje, MBA.

St. Cecelija Academy.

◀ 5 p.
Mokyklos erdvės nuolat atnaujinamos. Šiuo metu rengiamas naujas menų ir šokio centras. Nepaprastai gražu stebėti merginas, pasipuošusias įvairiaspalvėmis mokyklos uniformomis, kurios yra privalomos – nuo batelių iki sijonuko ir mokyklos džemperio. Beje, mokyklos abiturientės išsiskiria geltona megztinių spalva bei ypatingais bateliais, kuriuos paskutinę metų dieną perduoda vienuoliktokėms. Sakoma, kad galimybės pasitaiko, bet nesikartoja. Esame laimingi, kad pasinaudojome mums dovanota galimybe pamatyti, pažinti kitą kultūrą, skirtingus žmones, pasimokyti kartu. Esame dėkingi už galimybę susirasti naujų draugų, pažinti tiek mažai mums pažįstamos Tenesio valstijos istoriją, kalbėti apie mūsų gimnaziją ir tapti tikrais jos ambasadoriais. Tačiau labiausiai šiandien didžiuojamės, kad galėjome pasijusti tikrais lietuviais ir kalbėti, pasakoti mūsų tautos istoriją.

Anglų kalbos mokytoja Aušra Budrienė

Naujai užgimusi draugystė.

LSMU gimnazijos pristatymas St. Cecelijos mokykloje.

LSMU gimnazijos moksleiviai su rašytoja Rūta Šepetytė po filmo „Tarp pilkų debesų“ premjeros Montgomery Bell Academy.

VAIKO EMOCIJŲ IŠRAIŠKOS KONTROLĖS UGDYMO PROGRAMA

Nuo 2019 m. sausio mėnesio LSMU gimnazijoje pradėta įgyvendinti ilgalaikė preventinė Vaiko emocijų išraiškos kontrolės (VEIK) ugdymo programa, kuri skirta sveikam bendravimui

džiai ir elgesys taptų visos gimnazijos palaikoma norma. Atsižvelgiant į tai, daug dėmesio skiriama bendradarbiavimui tarp moksleivių, tėvų, mokytojų ir mokyklos administracijos – jie ne

tik supažindinami su VEIK programos pagrindiniais principais, bet ir turi galimybę kai kuriuos kompetencijų ugdymo pratimus (pvz., *Pykčio ratas; Tinkamų sprendimų priėmimas konfliktinėse situacijose*) išbandyti praktiškai. Gimnazijoje šios programos užsiėmimus veda VEIK vadovės: ugdymo ir pagalbos skyriaus vedėja Edita Kavaliauskienė ir psichologė Juneta Zelmikienė.

Ugdymo ir pagalbos skyriaus vedėja
Edita Kavaliauskienė

KAI IEŠKAI KAŽKO TIKRO – VIEŠNAGĖ „TAKOS KAIME“ IZRAELYJE

1967 m., Jungtinėse Amerikos Valstijose prasidėjus Civilinių teisių judėjimams, 300 afroamerikiečių iš Čikagos netikėtai nusprendė palikti Jungtines Amerikos valstijas ir išeiti savo gyvenimą į kelių metų klajones po Liberiją, kurioje keleto metų praleido dykumose bei džunglėse, kur stengėsi, jų teigimu, prieš grįždami į Pažadėtąją žemę, apsi- valyti nuo nuodėmingo gyvenimo. Gyveno palapinėse, o vėliau vėl leidosi į ilgą kelią, kol buvo pripažinti Izraelio valdžios ir gavo žemės savo namams, vėliau iškilusiems Dimonoje. Šiandien, 2019 metais, Izraelyje gyvena jau daugiau nei 3000 juodaodžių izraelitų, tikinčių, jog jie yra antikinės Izraelio teritorijoje gyvenusios genties palikuonys.

2015 m. išleistame dokumentiniame filme apie šią bendruomenę žmonės dalijasi prisiminimais: „Nebuvo jokių taisyklių, kaip turėtų kurtis ši bendruomenė. Žmonės buvo pavargę nuo Amerikos spindesio, kuris dažnai užgoždavo paprastą žmogiškumą ir nuo neteisybės, kurią patirdavo dėl savo odos spalvos... Jie ieškojo kažko tikro, kažko, kas suteiktų jų gyvenimui prasmę“. Filme išskiriami pagrindiniai tikslai ir vertybės, kuriomis remiantis buvo pradėtas kurti „Taikos kaimas“: „Jokios korupcijos, meluojančių politikų, azartinių žaidimų, ginklų, rasizmo, benamių,

užrakintų durų, lošimo, rūkymo, narkotikų, jokių kalėjimų, muštynių, alkio, gaujų, jokio žudymo (kalbama ne vien apie žmones, bet ir apie gyvūnus, nes visi bendruomenės nariai yra veganai), socialinė lygybė bei bendruomeniškumas – tai kelias, kurį pasirinko „Taikos kaimo“ bendruomenės nariai.“ Skaitant šias eilutes, daugumai prieš akis tikriausiai iškyla Tomo Moro kūrinio „Utopija“ pasaulis, tačiau, jog šis pasaulis visgi egzistuoja, įrodė 2018 m. gruodžio 8–15 d. vykęs LSMU gimnazijos mokinių ir mokytojų vizitas į „Taikos kaimą“ Izraelyje. Vizito metu gimnazijos delegacija turėjo galimybę susipažinti su visiškai mums nepažįstama kultūra, kuri remiasi tiek afrikietiška, tiek Izraelio, tiek izraelitų (taip save įvardija bendruomenės nariai) kultūromis. Vizito metu dalyvavome bendruomenės mokyklos renginiuose, susipažinome su „Taikos kaimu“, jame veikiančia siuvykla. Joje viskas gaminama iš natūralių medžiagų, ir parduotuve, kurioje parduvinėjama viskas, kas natūralu ir užauginta pačios bendruomenės narių. Vyko me į veganiškų produktų ūkį, kuris priklauso bendruomenės nariams ir kurio 70 procentų darbuotojų yra jos nariai. Svarbu paminėti ir tai, jog šis ūkis vienas didžiausių tiekėjų visame Izraelyje. Negana to, lankėmės

kaimo (kaimas yra įkurtas viduryje Dimonos miesto) sporto klube bei šokių salėje, kurioje buvome mokomi zumbos. Svarbu paminėti, jog šioje bendruomenėje atsidūrėme, nes dalyvavame Tarptautinėje apdovanojimų programoje „DofE“, kuri mūsų gimnazijoje veikia jau 3 metus. Mūsų veiklos buvo susietos ne vien su pažintiniu vizitu, bet ir su savanoryste: padėjome tvarkyti kaimą ir genėti medžius, dirbome veganiškame ūkyje bei sodiname špinatus bendruomenei priklausančiame bibliiniame ekologiskame ūkyje. Jis įrengtas už mokyklos ir už kurio puoselėjimą yra atsakingi patys mokiniai. Jiems padeda bendruomenės žemės ūkio ministras (Taikos kaime dar susipažinome su švietimo ministre, žmonių ministru, finansų ministru). Džiugu, jog mūsų mokiniai į savanorystę žiūrėjo itin palankiai, nes jiems buvo smagu prisidėti prie bendruomenės kasdienių darbų ir pasijusti nadingiems bei matyti, jog jų darbu džiaugiasi ir vietiniai. Nepameluosiu sakydama, jog seniai nebuvo mačiusi tiek daug žmonių, kurie viešai džiaugiasi kitų darbu, pasiekimais, laimėjimais.

Tiesa, vizito metu apsilankėme ir Jeruzalėje bei asmenine iniciatyva praleidome 2 dienas Tel Avive. Visi 3 aplankyti miestai be galo skirtingi. Tiek savo architektūra, tiek tradicijomis, tiek kultūra. Tikriausiai ne veltui sakoma, jog Izraelis tai šalis, kuri garsėja savo etninėmis ir kultūriškai skirtingomis bendruomenėmis. Nieko nenustebinsiu pasakydama, jog neįmanoma papasakoti visko, ką ten pamatėme, išgyvenome, ragavome (viso vizito metu taip pat maitinome veganiškai). Jei būčiau kelionių gidė, tai vykstantiems į „Taikos kaimą“, ji apibūdintčiau taip: „Tai vieta tiems, kurie yra pavargę nuo spindesio, nori prisiminti, ką reiškia bendravimas bei bendradarbiavimas, ir nori pasikrauti energijos, kuri pulsuoja šių izraelitų dainose ir šokiuose, bendraujant tarpusavyje.“

Jau kovo 17–21 d. vyks atgalinis vizitas, kurio metu sulauksime svečių iš Izraelio. Stengsimės jiems leisti susipažinti su mūsų kultūra, istorija bei tradicijomis ir, žinoma, savanorišku darbu prisidėti prie įvairių Kaune veikiančių institucijų veiklos, priimti juos taip pat svetingai, kaip buvome priimti patys. Tie, kurie norės susipažinti, paklausti, pamatyti, galės tai padaryti, nes buvo pažadėta, jog jie skirs laiko ir savo unikaliai bei išskirtinei bendruomenei pristatyti!

Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja, istorijos mokytoja
Sandra Gauciūtė

Kartu sodiname špinatus bendruomenei priklausančiame bibliiniame ekologiskame ūkyje.

Nepaisydami kultūrinių skirtumų susidraugavome.

CHORŲ KARAI – SAVO PASIRINKTOMIS DAINOMIS NORIME PADĖKOTI TĖVYNEI IR GIMNAZIJAI

◀ 1 p.

Taip pat džiaugiamės ir nuostabia komisija, vertinusia visus chorų pasirodymus. Džiugu, jog ją sudarė keturi iš pirmo žvilgsnio visiškai skirtingi žmonės, turintys vieną tikslą – išrinkti geriausius. Pirmoji komisijos narė – IV g. B klasės mokinė Viltė Liaudinskaitė. Ji yra buvusi aktyvi Mokyklos Tarybos narė, renginių iniciatorė ir organizatorė bei Kauno 1-osios muzikos mokyklos mokinė, šiais metais baigianti išplėstinį kursą (saksofonas, fortepijonas). Antroji komisijos narė – Karina Ivanickytė – muzikinio projekto „Lietuvos balsas“ dalyvė, VDU Muzikos akademijos vokalo studijų studentė, „Red Carpet Trio“ grupės vokalistė. Trečioji komisijos narė J. Dobkevičiaus ir M. Mažvydo progimnazijų muzikos mokytoja, „Tu ir Aš“ dainavimo studijos vadovė – Rita Beitnaraitė. Ketvirtasis komisijos narys – Andrius Aleknavičius (Aleksa). Jis – žymus atlikėjas, dainų autorius. Visus šiuos žmones sieja muzika. Visi jie puikiai supranta ir išmano tai, ką daro. Ar gali būti geresnė komisija?

Nereikėtų pamiršti ir sunkaus moksleivių darbo ruošiantis šiam renginiui. Išsirinkti srautą atitinkančią dainą, generolą, sugalvoti choro pavadinimą tikrai nėra lengva užduotis. O kur dar visas pasirodymas, scenografija, apranga, dainos atlikimas... Norint gerai pasirodyti ir viską atlikti kuo geriau reikia daugybės repeticijų, kurių metu tobulinamas ne tik pasirodymas, bet ir mokinių tarpusavio bendravimas, gebėjimas išgirsti kitą. Chorų karų metu išvydome net 8 skirtingus ir įdomius pasirodymus. Chorai varžėsi dviejose skirtingose kategorijose – 5–8 kl. bei I–III g. kl. Dėkojame visai komisijai, renginio vedėjams: Martynui Taparauskui, Gerdai Dužinaitei, Aurimui Končiui, Vincentui Kuodžiui, Grėtei Pileičkaitei, – muzikos mokytojai Giedrei Druskienei bei teatro mokytojai Andriui Kurieniui, kurio aktoriai, LSMUG moksleiviai, sukūrė mažus spektaklius kiekvienai dainai pristatyti. Dėkojame klasių auklėtojams ir kuratoriams – didelės šventės režisieriams.

Eglė Budrytė, I g. A

I g. klasių choro „81 Matrica“ generolė Eglė Budrytė. Šis choras atliko Sauliaus Mykoliaičio dainą „Matrica“. Jausmingas, nuoširdus, jausmus pasirodymas suvienijo visą srautą į vieną didelę šeimą, o visų salėje esančių žmonių širdis pasiekė jausmas ir šiluma. Šiais metais I g. klasių choras užėmė III vietą!

Gediminas Krutkevičius – 7 klasių choro „Spalvotasis“ – generolas. Jo vadovaujamas choras atliko Andriaus Mamontovo dainą „Ufonautai“. Šis spalvingas, nuotaikingas bei gausus choras puikiai judėjo scenoje ir skleidė geras emocijas visiems žiūrovams. Šis choras užėmė IV vietą.

8 B ir C klasių choras „Vėl basi“ atliko Jurgos Šeduikytės dainą „Nebijok“. Jų generolė – Agnė Semėnaitė. Šia daina aštuntokai drąsino visus nebijoti ir stoti į kovą su visomis savo baimėmis. Šis choras laimėjo III vietą!

ŠIMTADIENIS PRAĖJO

Štai ir praėjo mums, dvyliktokams, pati svarbiausia ir labiausiai laukta šventė – šimtadienis. Praėjo smagiai, sėkmingai, palikęs itin šviesius prisiminimus. Žinoma, ruošiant programą buvo ir nemažai sunkumų, rūpesčių, nerimo, tačiau viskas pavyko sklandžiai. Aišku, be atkaklaus darbo ir ilgų repeticijų tai pasiekti būtų buvę ištis sudėtinga. Be to, juk ir mūsų ne tiek jau mažai – suderinti visų dalyvių požiūrius, kaip turėtų atrodyti šimtadienis, bei rasti įvairių tarpusavio kompromisų buvo nelengva užduotis.

Šioje vietoje ypač nuoširdų padėkos žodį norėtusi tarti mūsų pagrindinėms renginio organizatorėms, režisierėms Gastei Skrupskaitėi ir Viltėi Liaudinskaitėi. Iš tikrųjų, bendras šimtadienio vaizdas perša išvada, jog kiekvienas iš mūsų dėjo maksimalias pastangas, kad viskas pasisektų. Kaip matome, darbo vaisiai pranoko lūkesčius – jais džiaugiasi ir mokytojai, ir tėvai, ir mūsų draugai. Džiaugiamės šimtadieniu ir mes patys. O kur dar linksmoji antra dalis, kur šelome iki pat pirmųjų gaidžių giedojimo... Deja, viskas praeina – laikas nelaukia. Liko jau mažiau nei šimtas kasdien vis ilgėjančių dienų ir dar ilgesnių vakarų, praleistų prie knygų, besiruošiant nenumaldomai artėjantiems egzaminams. Dabar mums nelengvas laikas – privalome pasistengti sukaupti kuo daugiau žinių, kad galėtume be didelio streso eiti laukti egzaminų. Kita vertus, nėra ko pernelyg jaudintis – juk dar ne tokius egzaminus mums pateiks gyvenimas. Valstybiniai brandos egzaminai tėra slenkstis tarp mokyklos ir studentiško gyvenimo, kurį kiekvienas vienaip ar kitaip pereina, tik galbūt ne visada taip, kaip tikėjosi. Tačiau vilties prarasti niekada nevalia, o jei rezultatas netenkina, svarbu nenusiminti ir nesustoti, o toliau atkakliai stengtis pasiekti tai, ko trokštame. Todėl, nors savo šimtadienio pasirodyme teigėme, jog žmogus gyventi be skausmo negali, jis taip pat negali gyventi ir nesidžiaugdamas. Todėl linkime džiaugtis kiekviena gyvenimo akimirka, kartu nepamirštant, jog liūdesys ir skausmas neišvengiami, o juos patyrę labiau vertiname ir tai, kas mus daro laimingus. Kaip vienoje dainoje: „Kartais susikuriame liūdesį tam, kad patirtume džiugesį“.

LSMU gimnazijos abiturientai

Sveikina tėvai.

ŠIMTADIENIS MUMS LIKS ĮSIMINTINIAUSIAS RENGINYS VISAME MOKYKLOS KELYJE

2019 metų vasario 14 dienos nepamirš nė vienas V laidos abiturientas. Šimtadienis mums vienareikšmiškai liks įsimintiniausias renginys visame mokyklos kelyje ne tik dėl emocijų, užplūdusių įžengus į sceną, bet ir dėl ilgo, ne visada lengvo, bet labai įdomaus ruošimosi. Kūrybinio proceso metu suprasta

ir išmokta daug dalykų: kaip svarbu tikėjimas ir pasitikėjimas, kaip nepamiršti kantrybės laukiant įkvėpimo, kaip nepasiduoti kovojant už beprotišką idėją. Savo šimtadienyje svarstėme, kodėl žmogui reikalingos emocijos, kaip gyventume be skausmo, liūdesio, pykčio, ar galėtų melancholiškas gyvenimas

nieko neįsivaizduojant būti geresnis už tą, su išgyvenimais. Įvyko kova tarp žmonių ir beveidžių, tarp tikinčių ir abejingų. Norėjome, kad žiūrovas pats ieškotų atsakymų, kad privertume jį susimąstyti. Galbūt buvo tokių, kuriuos šis šimtadienis privertė galvoti apie skausmą ar kitas neigiamas emocijas, tačiau vieną

iš pagrindinių vaidmenų atlikusi Monika Kviecinskaitė po šventės pasidalijo kitokiomis mintimis: „Kodėl žmonės myli? Kvailas klausimas. Žvelgiant į pasaulį įsimylėjęlio akimis tikriausiai viskas įgyja prasmę, net ir patys nereikšmingiausi dalykai tampa verti, kad kažkas juos įsidėmėtų. Kaip, pavyzdžiui, kurioje

parduotuvėje labiausiai apsimoka nupirkti mažiausiai 50 vienetų pėdkelnių, kuriomis dienomis vintažinė „Humanoj“ viskas po 1,50 Eur, kokie marškiniai dera prie leopardinės skarelės ar pro kurį kulisą geriau neiti, nes ten stovi „vos gyva“ dekoracija. Bet labiausiai meilė žavi dėl dalykų, kuriuos esame pasiryžę padaryti dėl kitų: tūkstančius kartų kartoti tą patį tango žingsnėlį, per naktį sėdėti ir kurti dainoms tekstus, rašyti scenarijų, rengti „kastingus“, laiku pasijungti mikrofoną, aukoti ir taip retai pasitaikančius laisvadienius nesibaigiančioms repeticijoms ar padėti nultipti nuo scenos laiptų pro pėdkelnes nieko nematančiam draugui. Linkiu, kad niekada nepamirštumėte šitos meilės – meilės scenai, žiūrovams, žmonėms (ir beveidžiams)“.

Viltė Liaudinskaitė, IV g. B

